

19

Reuerendissimo in christo patri/domino Iohanni de Dalburg/ecclesie Vormacien
sis & Vangionum antistiti eruditissimo: Sebastianus Brant cum foelicitate Salutem.

Parthorum regem sine munere nemo salutat. Ego vero Reuerendissime praesul/totius vitae & salutis meae
rex & imperator: tamen si oia post deos immortales/tuae sanctissimae debeo dignitati: pro tua singulari nobi
liq; humanitate/qua me miseru hominone/longa iam & incredibili beniuolentia & charitate prosequi di
gnatus es: Nihil tam e muneris quod tanto sit principe dignum: tuus tibi q; deditissimus/ad praesens mitte
re potuit seruulus: q; pronam intaminatamq; obsequendi voluntate. Hac vna re nescio si quid maius gra
uiusq; quisq; mortalium offerre possit. Est etenim neq; Croesi neq; Midae diuitijs posthabendus gratifican
di animus. Et vt est praclare apud Isocratem: vobis principibus aurum coelatum/preciosam supellectilem
caeteraq; id genus dono dare (quaru reru apud vos magna est copia) cu qui donat ipse indigeat: no tam do
nare: q; sperata quadam mutatioe/astute callideq; vobiscum mercari videtur. Caeterum cu memoria mecu
repetere: quatu bonarum reru vsus atq; doctrina: priscaq; celebratissimoru quondam principum orna
menta: iam prope hac nostra aetate in terris extincta: in te vno principe optimo/cumulatissime reluceant/sple
didissimeq; reuiuiscat: Et ego interea a nonnullis litterariae officinae bibliographis interpellarer/vt impressio
huius operis (q; bibliam appellant) comendaticias apponeret litterulas: & id officij/tuae illustri magnificen
tiae no ingrati fore speraret: statui illud tuo nomini celebratissimo dedicare. Soles enim pro innata tibi vir
tute/non solum quacunq; ad informandu optimum principem pertinent/periucunde & studiose excipere:
Sed & quicquid vobis bonaru litterarum coeperit studiosius exquirere: ingenti quoq; obseruatione perco
lere. Vnde cu ad caetera diuina tua ornamenta: etiam doctrinarum/ & omnis humanitatis cultus accesserit:
quo cunctos nostri teporis antistites/litterario studio (quod & graece & latine/gloriose coeplexus es) integerr
moq; & prudenti coesilio quo plurimum polles: no modo adaequasti/sed & longe superas: factu est vt haud
ab re magnipotentissimus Romani culminis moderator/diuus Maximilianus: te que antea imperij sui prin
cipem habuit: paucis iam transcurtis diebus/etiā in secretissimum reru suarum agendaum principem & co
sularem virum/iure quide meritis inferuerit. **S**ed vt ad muneris nostri (vnde digressus sum) redeat
excellenciam: Mirum est in clyte praesul: quatae dignitatis/quatae auctoritatis/commoditatisq; sit huius bi
bliae opus: neq; id paucis explicabo verbis. In hoc enim codice/ totius sacrae paginae coeperit basis & fulci
mentum: quippe cum spiritu ipso diuino verba huius textus singula/ & dictata & prolata fuisse/nemo est qui
ambigit. Adtingitur quoq; in hac nostra impressione/verbis textus/glosula tam interlinealis q; marginalis:
qua ordinariam vocant. In qua operaprecium est videre tot sanctissimoru virorum: tot praestantium docto
rum pregnantes sententias/tam eleganter tamq; conuenienter ad verba textus applicatas: vt ex his non mo
do fructum/sed & delectationem miranda lector sit habiturus. Reperitur praeterea suo loco et ordine pracla
rissimi patris Nicolai de lyra plurimu utilis coecinnatq; tam litteralis q; moralis postillatio. Est deinde studio
so lectori magnopere profutura/laboriosa illa Decreti & Bibliae cononas in margine apposita coecordia. Ve
nit postremo vehementer considerandum opus ipsum/multo ingenio/multa quoq; arte & industria ta ma
gistratiter ordinatum: vt nescias/q; primo: quodve posteriori loco comendari coeueniat. Si enim mediam
ipsius paginae vtrolibet inspicias faciem: pronus se offert gradioris aliquatulu liturae textus: supra cuius sin
gula verba/singulas coeperies interlineales glosulas: paruas quoq; vtrubiq; litterulas demonstrantes eadē:
Si dextru coespicias cornu: vt plurimu manu annotata/offendes glosam ordinariae: & ex eadem lateris parte
characterulos tam textui q; margini appositos: sibi quoq; inuicē correspodetes. Sin vero sinistrorsum/litte
rulas prope textu vagantes coesiderabis: haec tibi glosas lyrae representabunt: quaeq; ex illis cruce forsan mu
nita reperiantur: haec tibi moralitates lyrae in fine cuiuslibet capituli seorsum recollectas exhibebunt. Memi
nerit nihilominus lector: q; in fine cuiuslibet columna/signa verbaq; animaduertat. Vbiq; nepe illud si
gnum ¶ in principio vel fine coeperit: sciat glosae ordinariae continuatione/ea designari nota. Q; si verbum
aliquod continuationis ponatur in fine columna: quod similiter ponitur in principio alterius subsequētis
colunae: haud dubiu erit quin postilla lyrae denotet continuatione. Incredibile dictu est/praesul venerandissi
me/q; mira q; artificiosa sit rerum omniu in hoc opere tum locatio/tum cocontinatio: in tantum vt singula
verba textus: suas in eadem charta et aspectu reperiāt glosulas/adeo appropriatas/adeoq; ad manum coepe
ribiles: vt ne folium quide vertere opus sit. Sunt praeterea tot tantaq; in hoc libro comoditates: ingeniosaq;
inueta/additionu replicationuq; nusq; alibi ad biblia redactae: immixtiones: quas si singulas recesere pga:
& calamus defecturus: & ego supraq; deceat modu epistolae sum excessurus. Hanc sibi puincia optimi ciues
nostri/mihicq; praeter caeteros chari: Iohannes petri de Langendorff: vna cu Iohanne froben de Hamelburg
praestantes artis impressoriae idiographi: maximis quidem impensis: maiori autē opera & diligentia: bien
nis prope spacij labore nauarut: ad finemq; deo omniu bonorum auctore/duce/in in clyta Basileorum vr
be/principante diuo Maximiliano Romanorum rege gloriosissimo victoriosissimoq; atq; triumphatore ma
gnifico/foeliciter perduxerut. Quod quidem opus per partes diuisum/sumaris quibusdam annotationi
bus eorum librorum qui singulis in partibus continentur: epigramate nostro praescripto coeplexus sum: &
quoad per me fieri potuit emendatum reddidi: tibiq; praesul magnidecentissime nominatim dedicaui: vt
quicquid legetes/ex hoc labore/voluptatis vtilitatisq; percipient (sunt autem percapturi plurimum) id to
tum vni tibi principi elegantissimo/eruditissimo/atq; optimarum disciplinarum amantissimo acceptum re
ferent. Vale mi humanissime princeps: & me comendatum habe: tibiq; tanq; mihi patrono benefico & opti
mo persuade/ tuum beneficium apud me nunq; intermoriturum. Iterum vale doctrinae morumq; parens.
Vale & salue praesulum decus. Ex Basilea nonis septembribus. Anno. M. cccc. xcviii.